

Singel 236
Postbus 3543
1001 AH Amsterdam
T +31 20 55 02 888
www.nvb.nl

Ministerie van Economische Zaken
Mevrouw M.J.A. van der Hoeven
Postbus 20101
2500 EC DEN HAAG

T +31 20 55 02 836
M +31 6 34 20 43 92

Datum: 26 juni 2009
Referentie: BR964

Betreft: inventarisatie benutting bestaande kredietlijnen

E mail mreijen@nvb.nl

Geachte mevrouw Van der Hoeven,

Naar aanleiding van ons overleg op 29 mei 2009 informeer ik u hierbij over de benutting van bestaande kredietlijnen en het op te starten meldpunt.

Benutting bestaande kredietlijnen

In ons overleg kwam de vraag op tafel in hoeverre bestaande kredietlijnen door bedrijven worden benut. In de media ontstond het beeld dat de stijging van de kredietverlening waarschijnlijk veroorzaakt werd doordat bedrijven eerder toegekende kredieten nu volledig benutten. Ik heb u toegezegd bij onze leden de stand van zaken te inventariseren.

Uit deze inventarisatie blijkt dat het 'benuttingspercentage' bankbreed tussen de 50% en 75% ligt. Dit houdt dus in dat bestaande verleende kredietfaciliteiten niet allemaal volledig benut of 'volgetrokken' zijn. Uiteraard zullen er gevallen zijn waarbij een bedrijf de toegekende faciliteiten nu volledig inzet maar ook zijn er bedrijven die bijvoorbeeld vanwege verminderde economische omstandigheden juist niet in ruimere mate gebruik maken van hun kredietfaciliteiten omdat de behoefte aan (werk)kapitaal verminderd is.

De banken geven aan dat het huidige beeld niet afwijkt van de stand van zaken onder 'normale omstandigheden'. In de regel ligt het benuttingspercentage altijd tussen de 50% en 75%. De bewering dat de stijging in de kredietverlening veroorzaakt wordt door het op grote schaal 'voltrekken' van bestaande kredieten is dan ook niet juist.

Banken blijven een nauwe relatie onderhouden met hun klanten waarbij sterk verminderde economische vooruitzichten uiteindelijk tot een nieuwe risicobeoordeling kunnen leiden. Kredietlijnen of limieten worden echter niet zo maar ingetrokken of beperkt. In het algemeen werken banken bij kredietverlening aan het bedrijfsleven met een kredietfaciliteit Tot Weder Opzegging (TWO) oftewel Until Further Notice (UFN). Zolang de klant binnen de afgesproken limiet blijft, vindt er automatische flattering plaats en kan de klant dus altijd beschikken over de vooraf vastgestelde limiet.

In uitzonderingsgevallen kan de bank aanleiding hebben om de kredietfaciliteit op te zeggen of in te perken. Dit dient juridisch op een juiste wijze aangezegd te worden met een 'redelijke termijn' voor de klant om alternatieven te regelen. In de regel is dat drie tot zes maanden. Hier moet een gegronde aanleiding voor zijn (opzeggingsgrond). Het gebeurt niet om structureel uitgezette kredietlimieten te beperken maar op basis van een individuele beoordeling van een bedrijf. Een grond zou kunnen zijn wanneer een klant onvoldoende zekerheid kan stellen. Op grond van artikel 20 van de algemene bankvoorwaarden kan de bank de klant verzoeken om aanvullende of vervangende zekerheden. Wanneer de klant hier niet (meer) toe in staat is, zou de bank een kredietlimiet kunnen beperken of opzeggen.

Binnen het grootbedrijf komen ook vaak kredietlimieten voor bepaalde tijd voor. Deze zijn niet tussentijds in te perken, maar vervallen wel geheel op de vooraf overeen gekomen datum.

Meldpunt klachten kredietverlening bedrijfsleven

Tot slot bericht ik u kort over de stand van zaken over een in te richten centraal meldpunt voor het bedrijfsleven. VNO-NCW, MKB Nederland en de NVB overleggen daar thans over. Het is de bedoeling dat het meldpunt op korte termijn in werking treedt. Bij dit overleg worden ook de ministeries van Financiën en Economische Zaken betrokken.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

mr. W.A.J. Mijs
Directeur